

Установлено отсутствие должного отражения качественных характеристик земельных ресурсов в учёте и отчётности. Обоснована необходимость раскрытия качественных (агрохимических) показателей земель сельскохозяйственного назначения в учёте и отчётности, изложена возможность и целесообразность применения к ним правил налогообложения.

Предложены и приведены формы первичных документов учёта сельскохозяйственных угодий и их качества, что обеспечивает усиление контроля за состоянием земельных ресурсов как объекта налогообложения, повышает информативность и достоверность статистической информации, формирует условия повышения объективности налогообложения, способствует принятию мотивированных управленческих решений по экологобезопасному землепользованию.

Ключевые слова: учёт, налогообложение, сельское хозяйство, земельные ресурсы, управление, информационная система, бухгалтерский учёт, отчётность.

Рис. 1. Табл. 5. Лит. 15.

Інформація про автора

КУШНИРЕНКО Олександр Анатолійович – кандидат економічних наук, старший викладач кафедри бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту ВП НУБіП України “Ніжинський агротехнічний інститут” (м. Ніжин).

KUSHNIRENKO Oleksandr – Candidate of Economic Sciences, Senior Lecturer of the Department of Accounting, Analysis and Audit, SS of NULESU “Nizhyn Agrotechnical Institute” (Nizyn, Ukraine).

КУШНИРЕНКО Александр Анатольевич – кандидат экономических наук, старший преподаватель кафедры бухгалтерского учёта, анализа и аудита ОП НУБіП Украины “Нежинский агротехнический институт” (г. Нежин, Украина).

УДК 657:1

**ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ЩОДО
ЗАПАСІВ ©**

Л.В. КОВАЛЬ,
кандидат економічних наук,
доцент кафедри бухгалтерського обліку,
Вінницький національний
аграрний університет
(м. Вінниця)

У статті розглянуто порядок формування облікової політики щодо запасів. Виокремлено організаційно-технічну та методичну складові облікової політики. Визначено порядок розробки робочого плану рахунків, що покликаний забезпечити обліковців синтетичною та аналітичною інформацією, розглянуто форми первинних документів для відображення інформації про здійснені із запасами операції, розкрито порядок формування переліку первинних документів та графіку

© Л.В. КОВАЛЬ, 2018

документообороту як додатків до наказу “Про облікову політику підприємства”. Окрім цього, розглянуто порядок формування складу інвентаризаційної комісії та встановлення термінів проведення інвентаризації, а також висвітлено окремі питання щодо системи внутрішнього контролю. З метою формування аналітичних даних досліджено та висвітлено питання класифікації запасів підприємства. Розглянуто порядок проведення оцінки запасів при їх вибутті. Доведено, що для підприємств сільського господарства доцільним є використання методу ФІФО, який передбачає першими списувати у виробництво ті запаси, які надійшли першими. Окремо розглянуто питання обліку транспортно-заготівельних витрат. Зазначено, що до рахунку 29 “Транспортно-заготівельні витрати” необхідно відкрити аналітичні рахунки в розрізі матеріалів та суб’єктів, що здійснюють доставку запасів. На основі проведеного дослідження сформовано відповідні висновки та пропозиції.

Ключові слова: запаси, методи оцінки вибуття запасів, облік, рахунки, облікова політика, оцінка запасів.

Табл. 2. Літ. 9.

Постановка проблеми. У сучасному економічному просторі ефективність діяльності будь-якого суб’єкта господарювання залежить від його здатності вірно оцінювати ситуацію та вчасно на неї реагувати. Це стає можливим за умови наявності накопиченої та згрупованої інформації про господарські процеси, що відбуваються, їх обсяги та характер, про наявність чи відсутність усіх видів ресурсів, порядок їх використання, а також про формування доходів, витрат та кінцевих фінансових результатів.

Постійна наявність оборотних активів у матеріальній формі є обов’язковою умовою для безперебійної роботи підприємства, а також підтримання його ефективної діяльності на відповідному рівні.

Поряд з цим постійна наявність необхідної кількості запасів (особливо на великих підприємствах) потребує великих капіталовкладень. Тому саме порядок організації та ведення обліку запасів впливає на точність визначення фінансового результату підприємства, показники його фінансового стану, плато- та конкурентоспроможність та загальну ефективність його роботи.

Організацію обліку запасів слід розпочинати з формування облікової політики щодо них, оскільки вдало сформована політика обліку надає можливість для формування та надання вчасної та достовірної інформації з метою прийняття ефективних управлінських рішень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти формування облікової політики висвітлили у своїх працях такі вчені, як: Бірюк О.Г. [1], Гуцаленко Л.В. [2], Коваль Н.І. [4], Кулик В.А. [5], Новодворська В.В. [7], Пальчук О.В. [8] та інші. Дослідження вчених у повній мірі розкривають теоретичні та практичні аспекти досліджуваного питання, однак зміни чинного законодавства та економічного становища суб’єктів господарювання спонукають до подальших досліджень формування елементів облікової політики в частині запасів. У зв’язку з цим, тема дослідження є актуальною.

Формулювання цілей статті. Метою статті є дослідження питання формування облікової політики щодо запасів підприємства, виявлення недоліків даного процесу та внесення пропозицій щодо їх усунення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Запаси – це наявність відповідних матеріальних ресурсів, до яких належать засоби виробництва, предмети споживання, інші цінності, необхідні для забезпечення розширеного відтворення, обслуговування сфери нематеріального виробництва та задоволення потреб населення, і які іще не використовуються [4].

Виникнення та формування облікової політики підприємств нерозривно пов'язано з розширенням існуючих видів діяльності та організаційно-правових аспектів ведення бізнесу в умовах ринкових відносин сьогодення, наданням альтернативних варіантів вибору відповідно до нормативно-правових актів щодо організації та ведення бухгалтерського обліку, а також невідповідності та неврегульованості окремих питань обліку запасів з боку чинного законодавства.

Виробничі запаси є найбільш важливою і значною частиною активів підприємств усіх форм власності та галузей економіки, які займаються виробничо-господарською діяльністю. Вони займають особливе місце у складі майна та домінуючі позиції у структурі витрат підприємств різних сфер діяльності [8].

Слід зазначити, що на законодавчому рівні встановлено, що питання формування та затвердження облікової політики належить до компетенції самого підприємства.

При цьому слід дотримуватися основних принципів бухгалтерського обліку та фінансової звітності. Однією з головних вимог при формуванні методичної складової облікової політики є використання альтернативних варіантів з П(С)БО.

Неповне розуміння значення й завдань облікової політики суб'єктами господарювання щодо товарних запасів призводить до законодавчої неврегульованості багатьох питань у системі бухгалтерського обліку. Оскільки законодавчими і нормативними документами не передбачено єдиної методології формування облікової політики, підприємствам надано право самостійно розробляти її положення згідно з вимогами Закону України “Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні” і НП(С)БО 1 “Загальні вимоги до фінансової звітності” [7].

Таким чином, питання формування облікової політики на підприємстві, в тому числі і щодо запасів, знаходиться виключно в компетенції самого суб'єкта господарювання.

Основою для формування облікової політики щодо запасів є П(С)БО 9 “Запаси” та Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів [6]. Інформацію, що надають дані нормативно-правові акти з питання дослідження наведемо в таблиці 1.

Таблиця 1

Складові елементи облікової політики стосовно запасів

Назва	Варіанти обліку на вибір підприємства	Нормативно-правовий акт
1	2	3
Одиниця обліку запасів	– найменування; – однорідна група (вид)	П(С)БО 9 “ Запаси ”
Методи оцінки запасів при їх вибутті	– ідентифікованої собівартості; – середньозваженої собівартості; – ФІФО; – нормативних витрат; – ціни продажу	П(С)БО 9 “ Запаси ”

Продовження табл. 1

1	2	3
Метод обліку транспортно-заготівельних витрат	– пряме включення ТЗВ до первісної вартості одиниці запасів, що купуються (для однорідних запасів); – за середнім відсотком (при узагальненні суми транспортно-заготівельних витрат на окремому субрахунку з подальшим їх розподілом)	П(С)БО 9 “Запаси”
Призначення та умови використання запасів	Самостійно встановлюється підприємством	Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів
База розподілу транспортно-заготівельних витрат, що прямо включаються до первісної вартості запасів	за кількісним критерієм: – вага; – об’єм; – кількість місць; – одиниць; за вартісним критерієм: – ціна одиниці запасів	Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів
Періодичність визначення середньозваженої собівартості одиниці запасів	Самостійно встановлюється підприємством	Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів

Джерело: сформовано автором на основі джерел [5, 6, 9]

Однак існує низка положень, наявність яких є обов’язковою при формуванні облікової політики для потреб бухгалтерського обліку в частині запасів, а саме:

–робочий план рахунків, який містить синтетичні та аналітичні рахунки, для формування системи бухгалтерського обліку з метою відображення своєчасної та повної інформації в обліку та звітності;

–форми первинних облікових документів, що використовуються для відображення фактів господарської діяльності, для яких не передбачені типові форми документів, а також форми документів для внутрішньої облікової звітності;

–правила документообороту та технології обробки облікової інформації;

–вибір методу оцінки запасів;

–організація аналітичного обліку руху товарно-матеріальних цінностей;

–визначення відповідальних за ведення первинного обліку на складах (коморах);

–затвердження посад, які відповідають за одержання та відпуск запасів;

–формування складу інвентаризаційної комісії та встановлення термінів проведення інвентаризації;

–система внутрішнього контролю [7].

Для формування робочого плану рахунків необхідно належним чином класифікувати запаси підприємства, враховуючи його галузеві особливості.

Розрізняють економічну й технічну класифікації. В основу економічної класифікації виробничих запасів покладено їх значення для процесу виробництва, оскільки матеріали, що використовуються в ньому, відіграють різну роль. Одні

формують речовинну основу майбутнього продукту, інші беруть участь у процесі виробництва, надаючи виробам відповідних властивостей або сприяючи виробничому процесові. Першу групу називають основними матеріалами, другу – допоміжними. При значній кількості для правильного планування потреби у виробничих запасах, раціональної організації їх обліку й контролю за використанням у виробництві, крім економічної, використовують класифікацію за технічними ознаками. Залежно від технічних ознак матеріали класифікують на групи та підгрупи за найменуваннями, типом, гатунком, розміром і т. ін. Така класифікація матеріалів відображається у номенклатурах систематизованого переліку матеріалів, які розробляються безпосередньо на підприємстві. Облік виробничих запасів організовують за назвою (видами) сировини і матеріалів, а в межах кожного виду – за розділами, типами, групами, гатунками й окремими найменуваннями, тобто за окремими номенклатурними номерами. За кожною назвою, сортом, розміром матеріалів закріплюється постійний шифр, що має бути проставлений на усіх документах, пов'язаних з обліком матеріалів. Цим шифром також користуються в аналітичному обліку [8].

Дефекти обліку виробничих запасів особливо часто виявляються при інвентаризаціях, а також при звіреннях даних складського обліку, коли виявляються недостачі й значні розбіжності за рахунок пересортування окремих видів матеріалів. Має місце й велика кількість помилок у первинних документах й облікових реєстрах, що характеризують надходження і рух матеріалів. Сьогодні існує необхідність й одночасно можливість нових організаційних і методичних підходів у вирішенні проблем обліку виробничих запасів, пов'язаних, з одного боку, з переходом на ринкові відносини й міжнародні стандарти, з іншого, широким впровадженням комп'ютерних технологій. Дані бухгалтерського обліку повинні містити інформацію для знаходження резервів зниження собівартості продукції в частині раціонального використання матеріалів, зниження норм витрат, забезпечення належного зберігання. Важливим напрямком удосконалення оперативного й складського обліку виробничих запасів в аграрних підприємствах є раціоналізація форм документів, документообігу й усієї системи оформлення, реєстрації й обробки документів [4].

Дані такої системи мають бути відображені в наказі “Про облікову політику підприємства”.

Складовими системи формування та управління документами в частині облікової політики зокрема належить:

- перелік первинних документів з обліку запасів;
- графік документообороту;
- порядок зберігання та утилізації документів.

При цьому первинні документи можуть бути типових форм (використовують усі підприємства незалежно від виду діяльності), спеціалізованих форм (в залежності від виду діяльності підприємства) та розроблені підприємством самостійно. Якщо підприємство використовує самостійно розроблені первинні документи, то вони мають містити обов'язкові реквізити та бути затверджені наказом керівника підприємства.

Графік документообороту розробляється з метою вчасної та впорядкованої обробки первинних документів.

Під час визначення порядку зберігання та утилізації документів слід прописати термін їх зберігання, відповідальних осіб та етапи процесу утилізації первинних документів.

Зазначені складові відображають у вигляді додатків до наказу “Про облікову політику” з обов’язковим посиланням на них в самому наказі.

Дуже важливим питанням є вибір методу оцінки запасів. На сьогодні для теоретичних цілей існує шість методів оцінки запасів:

- ФІФО;
- ЛІФО;
- метод середньозваженої собівартості;
- метод ідентифікованої собівартості;
- метод оцінки за цінами продажу;
- метод нормативних витрат.

Однак на практиці застосовують лише п’ять. Метод ЛІФО не використовується.

Для підприємств сільського господарства доцільним є використання методу ФІФО, який передбачає першими списувати у виробництво ті запаси, які надійшли першими. Запаси аграрних підприємств, такі, як зерно, овочі та ін. мають тенденцію до швидкого псування у порівнянні з іншими запасами підприємства. Тому для підприємства важливим є дотримання черги надходження та відповідності витрачання таких запасів. У зв’язку з цим, саме метод ФІФО забезпечить дотримання зазначеної відповідності.

Ще одним із розповсюджених методів оцінки запасів є метод середньозваженої собівартості. Його використовують для запасів, які не так швидко псуються.

Метод оцінки за цінами продажу використовується переважно в торгівлі.

Вибір методу оцінки запасів є дуже важливим етапом у формуванні облікової політики, тому що він впливає не лише на процес збереження запасів, а й на фінансовий результат підприємства.

Окремим питанням для розгляду є метод обліку транспортно-заготівельних витрат. В літературних джерелах висвітлюються різні думки з цього питання, однак усі вони зводяться до двох варіантів:

- пряме включення ТЗВ до первісної вартості одиниці запасів, що купуються (для однорідних запасів);
- за середнім відсотком (при узагальненні суми транспортно-заготівельних витрат на окремому субрахунку з подальшим їх розподілом).

Ми поділяємо думку Коваль Н.І. щодо обліку транспортно-заготівельних витрат на рахунок 29 “Транспортно-заготівельні витрати” [4].

На запропонованому рахунку відобразатимуться: витрати на транспортування і завантаження матеріалів у транспортні засоби, витрати на зберігання виробничих запасів, витрати на утримання заготівельно-складського апарату, винагороди, сплачені посередницьким організаціям, через які придбані виробничі запаси, витрати на тару та інші [4].

Поряд з цим необхідно визначитися з аналітикою.

До рахунку 29 “Транспортно-заготівельні витрати” необхідно відкрити аналітичні рахунки в розрізі матеріалів та суб’єктів, що здійснюють доставку запасів (табл. 2).

Для забезпечення перевірки фактичної наявності запасів на підприємстві необхідно проводити інвентаризацію. Для цього повинен бути виданий наказ керівника. В обліковій політиці слід зазначити склад інвентаризаційної комісії та строки її проведення.

Таблиця 2

Робочий план рахунків щодо обліку транспортно-заготівельних витрат

Рахунки 1-го порядку	Рахунки 2-го порядку	Рахунки 3-го порядку
29 “Транспортно-заготівельні витрати”	291 “Транспортно-заготівельні витрати основних матеріалів”	2911 “Транспортно-заготівельні витрати, здійснені сторонніми підприємствами”
		2912 “Транспортно-заготівельні витрати, здійснені власними силами”
	292 “Транспортно-заготівельні витрати допоміжних матеріалів”	2921 “Транспортно-заготівельні витрати на допоміжні матеріали, здійснені сторонніми підприємствами”
		2922 “Транспортно-заготівельні витрати на допоміжні матеріали, здійснені власними силами”

Таблиця складена автором на основі даних джерела [4]

Окрім цього, важливе значення має система внутрішнього контролю підприємства. У наказі “Про облікову політику” слід відобразити інформацію про порядок та строки здійснення такого контролю щодо запасів.

Висновки. При складанні наказу про облікову політику підприємству доцільно окреслити коло таких напрямів методологічних засад формування інформації про виробничі запаси: визначення об’єктів обліку виробничих запасів (одиниці обліку); критерії визнання запасів активами; склад витрат, що не включають до первісної вартості витрат, а належать до витрат того періоду, в якому вони були здійснені; порядок обліку відсотків за користування позиками для придбання кваліфікаційних активів; оцінка запасів, отриманих у процесі ремонту, поліпшення та ліквідації основних засобів; оцінка надлишків запасів при інвентаризації; методи обліку виробничих запасів; методи оцінки вибуття виробничих запасів; методика обліку та оцінки інших витрат, що входять до первісної вартості виробничих запасів; періодичність визначення середньозваженої собівартості одиниці виробничих запасів; оцінка виробничих запасів на дату балансу; встановлення окремих норм виробничих запасів [1].

При розробці організаційно-технічної складової облікової політики підприємства щодо запасів необхідно сформулювати перелік первинних документів типової форми, спеціалізованих первинних документів та документів, що підприємство розробляє власноруч. Окрім цього, має бути складений графік документообігу, що забезпечуватиме вчасне проходження документів по інстанціях підприємства. Слід приділяти особливу увагу аналітичному обліку, що є інформаційною базою для прийняття управлінських рішень.

Таким чином, елементами облікової політики щодо запасів є: одиниця обліку запасів; методи обліку транспортно-заготівельних витрат; методи оцінки вибуття; база розподілу транспортно-заготівельних витрат, що прямо включаються до первісної вартості запасів; періодичність визначення середньозваженої собівартості одиниці запасів; призначення та умови використання запасів. При формуванні розпорядчого документу про облікову політику необхідно враховувати усі переваги і недоліки кожного із них та враховувати їх вплив на показники фінансової звітності [5].

Внесені пропозиції сприятимуть процесу формування облікової політики підприємства щодо запасів.

Список використаних джерел

1. Бірюк О.Г. Формування облікової політики щодо виробничих запасів / О.Г. Бірюк // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http:// magazine. faaf. org.ua](http://magazine.faaf.org.ua).
2. Гуцаленко Л.В. Обліково-інформаційна система забезпечення управління сільськогосподарським підприємством / Л.В. Гуцаленко, Е.О. Довгаль // “Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики” Всеукраїнський науково-виробничий журнал. – 2016. – №8. – С.82-93.
3. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 30.11.1999 р. № 291 (із змінами і доповненнями).
4. Коваль Н.І. Сутність виробничих запасів як економічної категорії: обліковий та управлінські аспекти / Н.І. Коваль // “Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики” Всеукраїнський науково-виробничий журнал. – 2017. – №7. – С.93-108.
5. Кулик В.А. Формування облікової політики підприємства щодо запасів / В.А. Кулик // Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. – 2012. – № 3 (54). – С.191-195.
6. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 10.01.2007 р. №2. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>.
7. Новодворська В.В. Організація обліку товарних запасів та їх відображення в обліковій політиці підприємства / В.В. Новодворська // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2016. – вип.13. – С.592-595.
8. Пальчук О.В. Проблеми формування облікової політики виробничих запасів машинобудівних підприємств / О.В. Пальчук, Н.М. Нечай // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. – 2014. – Вип. 25. – С. 426-434.
9. П(С)БО 9 “Запаси”, затверджене наказом Міністерства фінансів України від 02.11.1999 р. №751 (із змінами та доповненнями).

Список використаних джерел у транслітерації / References

1. Biriuk O.H. Formuvannia oblikovoi polityky shchodo vyrobnychykh zapasiv / O.H. Biriuk // [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: [http:// magazine. faaf. org.ua](http://magazine.faaf.org.ua).
2. Hutsalenko L.V. Oblikovo-informatsiina systema zabezpechennia upravlinnia silskohospodarskym pidpriemstvom / L.V. Hutsalenko, E.O. Dovhal // Ekonomika. Finansy. Menedzhment: aktualni pytannia nauky i praktyky” Vseukrainskyi naukovo-vyrobnychy zhurnal. – 2016. – № 8. – Pp. 82-93.
3. Instruktziia pro zastosuvannia Planu rakhunkiv bukhhalterskoho obliku aktyviv, kapitalu, zoboviazan i hospodarskykh operatsii pidpriemstv i orhanizatsii, zatverdzhene nakazom Ministerstva finansiv Ukrainy vid 30.11.1999 r. № 291 (iz zminamy i dopovnenniamy).
4. Koval N.I. Sutnist vyrobnychykh zapasiv yak ekonomichnoi katehorii: oblikovyi ta upravlinski aspekty / N.I. Koval // “Ekonomika. Finansy. Menedzhment: aktualni pytannia nauky i praktyky” Vseukrainskyi naukovo-vyrobnychy zhurnal. – 2017. – №7. – Pp. 93-108.
5. Kulyk V.A. Formuvannia oblikovoi polityky pidpriemstva shchodo zapasiv / V.A. Kulyk // Naukovyi visnyk Poltavskoho universytetu ekonomiky i torhivli. – 2012. – № 3 (54). – Pp. 191-195.
6. Metodychni rekomendatsii z bukhhalterskoho obliku zapasiv, zatverdzhene nakazom Ministerstva finansiv Ukrainy vid 10.01.2007 r. №2. // [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.minfin.gov.ua>.

7. Novodvorska V.V. Orhanizatsiia obliku tovarnykh zapasiv ta yikh vidobrazhennia v oblikovii politytsi pidpriemstva / V.V. Novodvorska // Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky. – 2016. – Vyp.13. – Pp. 592-595.

8. Palchuk O.V. Problemy formuvannia oblikovoi polityky vyrobnychych zapasiv mashynobudivnykh pidpriemstv / O.V. Palchuk. N.M. Nechai // Naukovi pratsi Kirovohradskoho natsionalnoho tekhnichnoho universytetu. Ekonomichni nauky. – 2014. – Vyp. 25. – Pp. 426-434.

9. P(S)BO 9 “Zapasy”, zatverdzhene nakazom Ministerstva finansiv Ukrainy vid 02.11.1999 r. №751 (iz zminamy ta dopovnenniamy).

ANNOTATION ACCOUNTING POLICY IN REGARD OF RESERVES

KOVAL Lubov,
Candidate of Economic Sciences,
Associate Professor of Accounting Department,
Vinnitsia National Agrarian University
(Vinnitsia)

The article deals with the order of formation of accounting policy for reserves. Organizational, technical and methodical components of the accounting policy are distinguished. The order of developing the working plan of accounts, which is intended to provide synthetic and analytical information for accountants, considers forms of primary documents for displaying information on transactions made with stock of operations, discloses the procedure for forming the list of primary documents and the schedule of document circulation as annexes to the order of the accounting policy of the enterprise. In addition, the procedure for the composition of the inventory commission and the establishment of timing the inventory were considered, as well as some issues regarding the internal control system. In order to formulate analytical data, issues of classification of enterprise's reserves have been researched. The order of conducting the estimation of the reserves at their extinction is considered. It is proved that for agricultural enterprises it is expedient to use the method of FIFO, which suggests to use in production firstly those reserves that came first. Separate consideration is devoted to the accounting of transport and procurement costs. It is noted that in account 29 “Transport and procurement costs” it is necessary to open analytical accounts in the context of materials and entities that carry out the delivery of stocks. On the basis of the study relevant conclusions and proposals were formulated.

Keywords: inventory, evaluation methods of elimination of reserves, accounting, accounts, accounting policies, evaluation of reserves.

Tabl. 2. Lit. 9.

АННОТАЦИЯ УЧЕТНАЯ ПОЛИТИКА В ЧАСТИ ЗАПАСОВ

КОВАЛЬ Любовь Витальевна,
кандидат экономических наук, доцент
кафедры бухгалтерского учёта,
Винницкий национальный аграрный университет
(г. Винница)

В статье рассмотрен порядок формирования учётной политики касемо запасов. Выделены организационно-техническая и методическая составляющие учётной политики. Определен порядок разработки рабочего плана счетов, который

призван обеспечить синтетической и аналитической информацией учётчиков, рассмотрены формы первичных документов для отображения информации о совершённых с запасами операциях, раскрыт порядок формирования перечня первичных документов и графика документооборота в качестве приложений к приказу “Об учётной политике предприятия”. Кроме этого, рассмотрен порядок формирования состава инвентаризационной комиссии и установление сроков проведения инвентаризации, а также освещены отдельные вопросы, касающиеся системы внутреннего контроля. С целью формирования аналитических данных исследованы и освещены вопросы классификации запасов предприятия. Рассмотрен порядок проведения оценки запасов при их выбытии. Доказано, что для предприятий сельского хозяйства целесообразно использование метода ФИФО, который предусматривает первыми списывать в производство те запасы, которые поступили первыми. Отдельно рассмотрены вопросы учёта транспортно-заготовительных расходов. Отмечено, что к счёту 29 “Транспортно-заготовительные расходы” необходимо открыть аналитические счета в разрезе материалов и субъектов, осуществляющих доставку запасов. На основе проведённого исследования сформированы соответствующие выводы и предложения.

Ключевые слова: запасы, методы оценки выбытия запасов, учёт, счета, учётная политика, оценка запасов.

Табл. 2. Лит. 9.

Інформація про автора

КОВАЛЬ Любов Віталіївна – кандидат економічних наук, доцент кафедри бухгалтерського обліку, Вінницький національний аграрний університет (21008, м. Вінниця, вул. Сонячна, 3, e-mail: kovalstar@meta.ua).

KOVAL Lubov – Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Accounting Department, Vinnytsia National Agrarian University (21008, Vinnytsia, 3, Soniachna Str., e-mail: kovalstar@meta.ua).

КОВАЛЬ Любовь Витальевна – кандидат экономических наук, доцент кафедры бухгалтерского учёта, Винницкий национальный аграрный университет (21008, г. Винница, Солнечная, 3, e-mail: kovalstar@meta.ua).

